

Dr.sc. Davorka Radica, izv.prof.
Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu

Sažetak izlaganja na Godišnjoj skupštini Hrvatskog muzikološkog društva, Zagreb 23. i 24. svibnja 2014.

O ishodima učenja u glazbi

Ishodi učenja su suvremena didaktička kategorija i prema definiciji predstavljaju skup sposobnosti koje govore, što će student znati, razumjeti ili biti sposoban raditi nakon završetka obrazovnog procesa. Izriču se aktivnim glagolima poput: objasniti, definirati, opisati, primijeniti... Ishodi učenja bi trebali biti mjerljive kategorije, tj. primjereni skali ocjenjivanja. Da bi se odredili ishodi učenja u bilo kojem području, potrebno je najprije razmotriti tri glavna područja kategorizacije znanja: 1. Kognitivno (znanje i razumijevanje); 2. Afektivno (stavovi); 3. Psihomotoričko (vještine).

Glazbeno područje obuhvaća sve tri spomenute kategorije, ali uz određene specifičnosti i različite omjere udjela u pojedinim glazbenim predmetima. Primjerice, afektivno područje je u svakom glazbenom predmetu izuzetno važno, jer predstavlja, prije svega, odnos prema umjetnosti, ali i cjelokupan psihološko-emocionalni razvoj pojedinca-umjetnika, međutim, ovo je područje izuzetno teško definirati u ishodima učenja budući da izmiče kategoriji vrednovanja. Vještine su primarni dio svakog sviračkog ili pjevačkog predmeta i mogu se primarno shvatiti kao „tehnika“. Pa ipak, o vještinama u glazbi možemo govoriti i na visokoj sintetskoj kognitivnoj razini, primjerice, kad govorimo o vježbama kompozicije ili bilo kakvom *prima vista* izvođenju. Kognitivno područje se najvećim dijelom odnosi na „teorijske“ glazbene predmete, odnosno, u širem smislu razumijevanje glazbene strukturiranosti.

Ishodi učenja na visokom stupnju glazbenog obrazovanja definirani su i na europskoj razini, a posebna pažnja posvećena je određivanju kompetencija profesionalnog koncertnog izvođača, među kojima se, osim neizostavnih stručnih, nalaze i brojne druge, generičke sposobnosti, poput: snalaženja u novim situacijama, komuniciranja na stranom jeziku, osmišljavanja i pisanja projekata, adresiranja problema i sl. Najveći problem kod definiranja učenja jest njihova logična gradacija, koja će, u hrvatskim prilikama, zahtijevati prestrukturiranje, bolje povezivanje i sistematiziranje cijele vertikalne glazbenog obrazovanja.